

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. września 1916.

Treść: № 282. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące należności od gry w totalizatora i od zakładów z bookmakerami oraz zarządzeń celem stłumienia pokątnej gry.

282.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. sierpnia 1916,

dotyczące należności od gry w totalizatora i od zakładów z bookmakerami oraz zarządzeń celem stłumienia pokątnej gry.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, co następuje:

I. Postanowienia administracyjno-prawne.

§ 1.

(1) Zawodowe pośredniczenie w grze i zawodowe przyjmowanie zakładów z okazji sportowych widowisk (wyścigi, regaty itd.) jest dopuszczalnym tylko za zezwoleniem politycznej władzy krajowej.

(2) Do zawodowego pośredniczenia w grze oznaczonego w ustępie pierwszym rodzaju mogą być dopuszczone tylko istniejące w związku ze sportowymi widowiskami specjalne przedsiębiorstwa (totalizator). Przedsiębiorstwu wolno tylko za zgodą politycznej władzy krajowej czynić potrącenia od stawek lub nakładać na grających inne świadczenia: wysokość tych potrąceń lub świadczeń oznacza polityczna władza krajowa.

(3) Osoby, którym udzielone zostało przez polityczną władzę krajową pozwolenie do zawodowego przyjmowania przytoczonych w ustępie pierwszym zakładów, określa się w tem cesarskiem rozporządzeniu mianem bookmakerów.

(4) Polityczna władza krajowa może zezwolenie uczynić każdego czasu zawisłym od warunków, ograniczyć lub je odwołać.

§ 2.

(1) Kto bez zezwolenia politycznej władzy krajowej przyjmuje zawodowo zakłady z okazji sportowych widowisk lub w grze pośredniczy albo przekracza udzielone mu pozwolenie, będzie karany grzywną od 200 K do 5000 K lub aresztem od ośmiu dni aż do trzech miesięcy. Z karą na wolności może być połączoną kara pieniężna do 2000 K.

(2) Tejsamej karze podlega:

- a) kto współdziała przy zawodowym przyjmowaniu zakładów, przytoczonych w poprzednim ustępie, lub przy zawodowym pośredniczeniu w grze;
- b) kto zezwala na zawodowe pośredniczenie w grze, oroszonej w ustępie pierwszym, lub na zawodowe przyjmowanie zakładów w ogólnie przystępnym lokalu przedsiębiorstwa, przeznaczonym do wykonywania jego czynności zarobkowej (lokal przemysłowy gospodni lub szynkarski, przedsiębiorstwo rozrywkowe itd.).

(3) Z karą wymierzoną podług pierwszego ustępu i podług lit. a drugiego ustępu może być połączoną konfiskata znalezionych przy schwyceniu na gorącym uczynku, a do czynności karygodnej użytych środków pomocniczych, stawek i wygranych popełniającego przekroczenie.

(4) Do ukarania powołaną jest polityczna władza powiatowa, a tam, gdzie się znajduje rządowa władza bezpieczeństwa, ta ostatnia.

(5) Jeśli zostanie orzeczoną kara pieniężna, to należy równocześnie na wypadek jej nieściągalności wymierzyć karę aresztu.

II. Postanowienia prawne co do należności.

A. Gra w totalizatora.

§ 3.

Wygrana, osiągnięta za pośrednictwem totalizatora (§ 1., ustęp 2.) w grze z okazji sportowego widowiska, podlega, jeżeli suma (kwota), mająca być na zasadzie tej gry wygrywającemu z włączeniem stawki wypłaconą, przynosi potrójną wysokość stawki, należności (należność od wygranych) według taryfy, dołączanej do tego cesarskiego rozporządzenia.

§ 4.

Należność od wygranych ma być przez totalizatora bezpośrednio uiszczoną w kasie państwowej i może być potrąconą od wygranej przy jej wypłacie do rąk wygrywającego. Termin i sposób opłaty należności zostanie ustalonym w drodze rozporządzenia.

§ 5.

Do totalizatora stosują się odnośnie do należności od wygranych postanowienia §§ 5. i 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89. W drodze rozporządzenia mogą być także wydane inne zarządzenia celem nadzoru lub zabezpieczenia opłaty należności od wygranych.

§ 6.

Przepisy § 7. ustawy z dnia 31. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 53, co do należności, mającej się uiszczyć przez totalizatora od łącznej sumy stawek, pozostają nienaruszone.

B. Zakłady z bookmakerami.

§ 7.

(1) Zakłady, które zostaną przyjęte przez bookmakerów (§ 1., ustęp 3.) z okazji sportowych widowisk, podlegają w miejsce należności, ustanowionej w § 6. ustawy z dnia 31. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 53, należności stemplowej, stopniowanej wedle wysokości stawki tej osoby,

która zakłada się z bookmakerem. Ta należność wynosi:

przy stawce do	50 K	20 h,
" " ponad	50 " do 150 K	1 K,
" " " "	150 " " 300 "	2 K,
" " " "	300 " " 500 "	4 K,
" " " "	500 " " 1000 "	10 K,
" " " "	1000 "	20 K.

(2) Od zakładów, przy których przyjęciu nie wpłaca się stawki gotówką (zakłady na książkę), należy uiszczać należność tylko w miarę faktycznie zapłaconej stawki. Przy dodatkowych wpłatach na rachunek nie wpłaconych pierwotnie w pełni stawek należy za każdym razem uzupełniać należność do tej kwoty, która odpowiada łącznej wysokości stawki, wpłaconej faktycznie na poczet odnośnego zakładu. Zapisane na dobro kwoty stawki uważa się na równi z faktycznie wpłaconymi.

(3) Do uiszczenia należności stemplowej obowiązany jest w pierwszej linii bookmaker. Drugi kontrahent przy zakładzie odpowiada za należność niepodzielnie z bookmakerem. Obowiązek opłaty należności nie jest zawisłym od wygotowania dokumentu.

(4) Jeśli zakład przed odbyciem się sportowego widowiska zostanie cofniętym, można żądać zwrotu uiszczonych należności stemplowej.

(5) Zakłady, które przyjmuje bookmaker (§ 1., ustęp 3.), podlegają należności bez różnicy, czy zakład odnosi się do widowiska sportowego, mającego się odbyć w krajach lutejszych czy zagranicą.

§ 8.

Ministerstwo skarbu wydaje przepisy co do terminu i sposobu uiszczania oznaczonej w § 7. należności stemplowej: w szczególności może Ministerstwo skarbu co do wszystkich przez bookmakerów przyjętych zakładów lub co do niektórych gatunków tych zakładów zarządzić, że bookmaker drugiemu kontrahentowi przy zakładzie ma wręczać dokument, stwierdzający zakład (poświadczenie zakładu), a przy zakładach na książkę (§ 7., ustęp 2.) potwierdzenie zapłaty stawki lub rachunek, albo że zakłady należy przyjmować w jakiś inny oznaczony sposób. Ministerstwo skarbu może także przepisać formę poświadczenia zakładu i potwierdzenia zapłaty stawki lub rachunku.

§ 9.

(1) Wygrane, uzyskane w grach w § 7. oznaczonych, podlegają następującym należnościom:

a) Wygrana osoby zakładającej się z bookmakerem przy każdym poszczególnym zakładzie podlega, jeśli przypadająca wygrywającemu na podstawie tego zakładu z włączeniem

stawki suma (kwota) przewyższa potrójną wysokość stawki, należności (należność od wygranych) według taryfy, dołączonej do tego cesarskiego rozporządzenia. Ta należność ma być przez bookmakera bezpośrednio uiszczoną w kasie państwowej i może być potrąconą od wygranej przy jej wypłacie lub zapisaniu na dobro.

b) Bookmaker ma zamiast należności od wygranych, które osiąga z poszczególnych zakładów, uiszczać roczną należność ryczałtową w wysokości 15 procent od wynikającej dlań w dotyczącym roku kalendarzowym sumy wygranych. Tę należność ryczałtową należy obliczać podług postanowień § 10. i ma ją bookmaker bezpośrednio uiszczać w kasie państwowej.

(2) Obowiązek opłaty należności, przewidzianych w ustępie 1., lit. a i b, nie jest zawisłym od wystawienia dokumentu, stwierdzającego zakład lub wypłatę wygranej z zakładu. Postanowienia co do terminu i sposobu uiszczania tych należności zostaną wydane w drodze rozporządzenia.

§ 10.

(1) Sumę wygranych, od której według § 9., ustęp 1., lit. b, ma być uiszczoną należność ryczałtowa, należy przy zastosowaniu § 7. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr 89, obliczać w następujący sposób:

(2) Najpierw należy ustalić łączną sumę stawek, które w dotyczącym roku kalendarzowym na podstawie zakładów oznaczonego w § 7. rodzaju faktycznie zostały wpłacone lub przypadły bookmakerowi przez zapisanie na dobro; od tej łącznej sumy należy następnie potrącić wygrane wypłacone faktycznie lub zapisane na dobro przez bookmakera w tym samym roku kalendarzowym na rzecz innych kontrahentów przy zakładach, dalej przypadające na dotyczący rok kalendarzowy wynagrodzenie (miejscowe), zapłacone przez bookmakera wedle kontraktu przedsiębiorcy sportowego widowiska za zezwolenie na zawieranie zakładów na terenie sportowym. Stawki i wygrane przy zakładach należy zawsze włączać do obliczenia należności ryczałtowej za ten rok kalendarzowy, w którym zostały zapłacone lub na dobro zapisane, bez względu na to, w którym roku kalendarzowym został zawarty zakład, na którym te wkładki i wygrane się opierają.

(3) Jeżeli zakład zostanie przed odbyciem się sportowego widowiska cofniętym, to należy stawkę odnoszącą się do tego zakładu wyłączyć z podstawy obliczenia należności ryczałtowej.

(1) Potrącanymi w myśl drugiego ustępu są tylko te wygrane z zakładów, które według postanowień § 9., ustęp 1., lit. a, albo nie podlegają opłacie przewidzianej tamże należności od wygranych albo zostały dowodnie poddane uiszczeniu tej należności.

(2) Jeżeli bookmaker utraci przed upływem roku kalendarzowego prawo wykonywania swej zawodowej czynności w Austrii (§ 1., ustępy 3. i 4.) lub jeżeli zaniecha przed upływem roku kalendarzowego swej czynności w Austrii, to należy należność ryczałtową stosownie do postanowień ustępów 1. do 4. obliczyć i uiszczyć za tę część roku kalendarzowego, która upłynęła do chwili utraty prawa wykonywania czynności zawodowej lub do chwili zaniechania tej ostatniej.

§ 11.

(1) Postanowienia § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, stosują się analogicznie do bookmakerów odnośnie do należności, mających się uiszczać wedle §§ 7. i 9.

(2) Władza skarbowa może każdego czasu przeprowadzać u bookmakerów badania (rewizje), aby nadzorować przestrzeganie tego rozporządzenia cesarskiego.

(3) Bookmakerzy są każdego czasu obowiązani do przedkładania władzy skarbowej i jej organom na żądanie swych zapisków, dotyczących interesu i do zezwalania jej na nieograniczone wglądanie do tych zapisków. Oni są dalej obowiązani do udzielania władzy skarbowej wszystkich żądanych przez nią wyjaśnień co do okoliczności, stojących w związku z ich przedsiębiorstwem zawieraniu zakładów.

(4) Szczegółowe przepisy co do stosowania ustępów 1. do 3. zostaną wydane w drodze rozporządzenia. W drodze rozporządzenia mogą być także wydane inne zarządzenia dla nadzorowania lub zabezpieczenia opłaty należności, przytoczonych w §§ 7. i 9., ustęp 1., lit. a i b. W szczególności może być zarządzeniem prowadzenie książki zakładów (rejestr zakładów), która ma być urzędownie uwierzytelnioną, i ustalonym sposobem jej wewnętrzniego urzędowania.

§ 12.

(1) Bookmakerzy, zamierzający przyjmować zakłady przy pewnym sportowym widowisku, mają donieść o tem najpóźniej w 48 godzin przed widowiskiem kierującej władzy skarbowej pierwszej instancji.

(2) Przedsiębiorcom sportowych widowisk wolno tylko takim bookmakerom dozwolić wstępu na teren sportowy, którzy wykazą, że uczynili zadość temu obowiązкови doniesienia.

§ 13.

(1) Jeśli oznaczone w §§ 7. i 9., ustęp 1., lit. *a* i *b*, należności nie zostaną wogóle uiszczone lub nie zostaną uiszczone w swoim czasie albo w sposób przepisany, to należy ściągnąć od bookmakera bez wdrażania postępowania karnego należność podwyższoną; z włączeniem należności zwyczajnej wynosi ona:

- a*) Jeżeli przekroczenie odnosi się do należności przewidzianej w § 7., pięćdziesięciokrotną,
- b*) jeżeli przekroczenie odnosi się do należności, mającej się uiszczyć według § 9., ustęp 1., lit. *a*, trzykrotną,
- c*) jeżeli przekroczenie odnosi się do należności ryczałtowej, ustanowionej w § 9., ustęp 1., lit. *b*, podwójną

wysokość kwoty należności, w ogóle nieuiszczonej lub nie uiszczonej w swoim czasie albo w sposób przepisany.

(2) Za podwyżkę należności, mającą się ściągnąć wedle lit. *a*, ustępu 1., odpowiada przy takich zakładach, dla których przepisaniem jest wręczenie ostemplowanego poświadczenia zakładu lub ostemplowanego potwierdzenia zapłaty stawki lub ostemplowanego rachunku, także inny kontrahent przy zakładzie niepodzielnie z bookmakerem.

§ 14.

Jeżeli z okazji sportowych widowisk będą zakłady przyjmowane zawodowo przez osoby, którym nie udzielono przewidzianego w § 1. zezwolenia, lub jeżeli przy przyjmowaniu takich zakładów zostanie przekroczonym urzędowe zezwolenie, to stosują się do tych zakładów analogicznie postanowienia §§ 7. do 13.

C. Postanowienia wspólne.

§ 15.

Organom, wydelegowanym przez władzę skarbową do nadzorowania totalizatora i bookmakerów, przysługuje swobodny wstęp na teren sportowy.

§ 16.

Za każde przekroczenie przepisów, zawartych w §§ 3. do 12., 14. lub 15. albo zarządzeń i urzędowych nakazów, wydanych celem przeprowadzenia tych przepisów może władza skarbowa karać karami porządkowymi do 5000 K; za każde ponowne przekroczenie i, w razie powtarzającego niestosowania się, za każde bezowocne upomnienie może być orzeczoną dalsza kara porządkowa w wymienionej powyżej maksymalnej kwocie.

§ 17.

(1) Należności, przewidziane w tem cesarskiem rozporządzeniu, nie podlegają dodatkowi, ustanowionemu w § 2. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

(2) O ile w tem cesarskiem rozporządzeniu, nie odmiennego nie zostało zarządzone, stosują się do unormowanych tamże należności ogólne przepisy co do należności stemplowych i bezpośrednich.

III. Początek mocy obowiązującej. Wykonanie.

§ 18.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w moc obowiązującą dnia 1. października 1916. porucza się Ministrom skarbu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. sierpnia 1916.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

Hussarek wkr.

Zenker wkr.

Leth wkr.

Georgi wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Morawski wkr.

Spitzmüller wkr.

Handel wkr.

Taryfa należytości od wygranych.

(§§ 3. i 9., ustęp 1., lit. a, rozporządzenia cesarskiego.)

Numer porządkowy	Stosunek kwoty, mającej się wypłacić (wygrana łącznie ze stawką), do stawki	Kwota należytości od wygranych od każdej korony stawki
		K
1	więcej niż 3krotna do 4krotnej	0-10
2	" " 4 " " 5 "	0-20
3	" " 5 " " 7 "	0-40
4	" " 7 " " 9 "	0-60
5	" " 9 " " 11 "	0-80
6	" " 11 " " 13 "	1-—
7	" " 13 " " 15 "	1-20
8	" " 15 " " 17 "	1-40
9	" " 17 " " 19 "	1-60
10	" " 19 " " 21 "	1-80
11	" " 21 " " 23 "	2-—
12	" " 23 " " 25 "	2-20
13	" " 25 "	2-40

Uwagi.

1. Należytość od wygranych należy w ten sposób obliczyć, że przypadającą wedle taryfy od każdej poszczególniej gry kwotę należytości mnoży się przez kwotę stawki; przytem należy stawki, wynoszące mniej niż jedną koronę, brać w rachubę jako jedną koronę a ułamki stawki, nie dosięgające jednej korony, wstawić jako pełną koronę w rachunek.

2. Jeżeli obliczona podług uwagi 1. należytość od wygranych nie dosięga kwoty 50 halerzy, to się jej nie pobiera; jeżeli ona, wyrażona w halerzach, nie jest bez reszty podzielna przez 50, to obniża się ją do bezpośrednio niższej przez 50 bez reszty podzielnej kwoty halerzowej.

3. Należytość od wygranych należy w ten sposób obliczyć, że z podpadającej pod wyższy stopień taryfy kwoty nie może po potrąceniu należytości od wygranych nigdy mniej pozostać niż z najwyższej pod bezpośrednio niższy stopień taryfy podpadającej kwoty po potrąceniu odpowiadającej jej należytości od wygranych.

